

Флешка

Молодежная
христианская
газета

«Собирайте себе
сокровища на небе...»
(Мф. 6:20).

НЕ
ЗАБУВАЙ!

2

ПОМНИ...

16

В ПОИСКЕ!

28

№ 4 (71) 2019

[НЕ ЗАБУВАЙ!]

Побачивши патрульну машину, яка обігнала мене, блимнула синім і зупинилася попереду, я увімкнув сигнал правого повороту й припаркував авто. Очікуючи інспектора, доки він ішов до мене, я почувався спокійно. Це таке відчуття, коли все гаразд із документами, автомобілем, пасок безпеки пристебнутий, швидкості не перевищував. Жодних хвилювань.

– Добрий день. Інспектор N. Ваші документи.

– Зараз, – спокійно кажу я через опущене скло, не виходячи з машини і не знімаючи паска безпеки.

Документи в сумці. Утім, де ж я її поклав? Оглядаючи салон, відчуваю, як спокій поступово залишає мене. Де моя сумка з документами?! Страховий поліс, техпаспорт, посвідчення водія – усе там. Ой, лишенько, що ж мені робити?! Знімаю пасок безпеки, виходжу з автомобіля.

– Інспекторе, розумієте, я – чесний, законослухняний громадянин, але, виїжджаючи з дому, забув сумку з документами. Я живу тут поряд. Зі мною таке вперше, чесно, – намагаюся хоч якось пом'якшити ситуацію.

Правоохоронці переглядаються, вираз їхніх облич свідчить, що вони чують таке регулярно й мої слова не викликають у них довіри.

– Отже, перебування за кермом без посвідчення водія. Складаємо протокол?

Тільки протоколу мені сьогодні не вистачало! Що ж робити? Боже, допоможи!

– Ви нічого не пили? – підключається другий інспектор. – Ану, дихніть-но.

– Я не вживаю алкоголю...

– Дихніть!

– Хе, – дихаю.

– Якось ви в себе дихнули...

Дихніть нормально.

– Хе, – дихаю ще раз.

Вони знову переглядаються. Розумію, що розмова заходить у глухий кут.

– Шановні панове інспектори, прошу вас, повірте мені! Я – віруюча людина й узагалі не вживаю ані спиртних напоїв, ані нічого такого, не перевищую швидкості, їжджу за правилами. За кермом другий місяць і справді документи забув удома, – ще раз намагаюся повернути розмову в конструктивне русло.

– Де ви проживаєте?

– Тут неподалік, на вулиці N. Мене всі сусіди знають.

– Знаємо таких... – інспектори переглядаються, думаючи, що робити.

А я подумки молюся, щоб правосуддя сьогодні не покарало невинного.

– Ви точно нічого не пили? ►

– Окрім води, нічого сьогодні не пив. Кажу ж, віруючий я.

– Ну, гаразд, ми вас відпускаємо, але на майбутнє, будь ласка, не забувайте документи. Щасливої дороги.

Сідаю в авто, витираю змокрілі руки й намагаюся зрозуміти, що відбулося щойно. Подумки дякую Богові, запускаю двигун, дивлюся, як поліцейська машина зникає за поворотом, умикаю лівий сигнал, повертаюся додому за документами.

Згадуючи все це, я розумію, що в багатьох моїх знайомих і навіть у тебе, дорогий читачу, не раз траплялася схожа ситуація. Звісно, необов'язково така сама розмова з поліцією, можливо, ти просто забув удома гаманець, ідучи до супермаркету, і тобі довелося знімати в банкоматі гроші без картки. Або ти забув удома навушники до телефону, і тобі, бідоласі, довелося провести цілий день без улюбленої музики. Стільки всього відбувається довкола, що іноді мозок помиляється в розрахунках і викреслює якусь важливу річ зі списку необхідних предметів. А потім нам доводиться це якось виправляти, часом героїчно, часом ні.

Та знаєш, мені інколи здається, що в деяких людей мозок дає такий збій, що викреслює зі списку важливих не просто матеріальні речі: гаманці, телефони тощо, а й цілі поняття. Хтось постійно забуває про чесність, обманюючи всіх довкола і самого себе. Хтось забуває про совість і дозволяє собі найстрашніші вчинки, а дехто, як я постійно, забуває про час і регулярно запізнюється: на зустріч, на автобус, з дедлайном курсової...

Отакі ми люди, постійно щось забуваємо. Тож хотілося б поділитися думкою, яка давно вже засіла в моїй голові. Матеріальні речі (документи, навушники, гаманець, ключі тощо) ми можемо забувати через стресові ситуації, перенавантаження в навчанні, роботі. Це неприємно, іноді незручно, але нестрашно. А от забути про такі поняття, як чесність, порядність, совість, повага, час, – це вже значно серйозніше, хоч на перший погляд може здаватися несуттєвим. Кожен шматок украденої арматури на будівництві, кожен хабар викладачеві, кожне нечесне слово ламають життя як самих «забудьків», так і їхніх близьких. Причому якщо за телефоном, навушниками, гаманцем можна повернутися,

то втрачену довіру, репутацію, взаємини часто відновити вже неможливо.

Що ж із цим робити? Де знайти вакцину від «забудькуватості»?

Хтось практикує тренінги, хтось заглиблюється в себе, удаючись до самоаналізу, хтось медитує, але все це неефективно, оскільки повноцінна робота над собою не може відбуватися без сторонньої допомоги – збоку або згори.

Якщо ти не проти, дорогий читачу, можу поділитися своїм секретом, як я звільнився від забудькуватості. По-перше, чим більше я спілкуюся з людьми, тим більше маю змоги побачити себе збоку. Друзі, батьки, кохана людина, якщо їх запитати, розкажуть тобі про все, що ти забуваєш. Можна попросити, щоб вони нагадували тобі про це. У такий спосіб ти зміцниш стосунки й сам станеш кращим. По-друге, звільнитися від забудькуватості допомагає Бог, адже Він –

Єдиний, Хто може бути не-упередженим і має абсолютну пам'ять. Спробуй.

Минув рік.

Патрульна машина, інспектор, перехрестя. Мені вказали стати за перехрестям. Зупиняю авто, чекаю, не виходячи з машини й не відстібаючи паска безпеки.

- Добрий день. Інспектор N.
- Добрий день, інспекторе.
- Як у вас із документами, усе гаразд? Удома не забули?
- Ні, тепер завжди із собою. Ось, перевірте: поліс, посвідчення, техпаспорт.
- Усе гаразд, щасливої дороги.
- Дякую. І вам гарного дня.

Денис Саєнко

«ЧТО ДЕЛАТЬ, когда невзаймлю?»

Вот ты живешь простой, обычной жизнью – и в один момент все переворачивается с ног на голову: ты влюбился. Теперь в твоих мыслях только один человек. Ты следишь за всеми событиями в его жизни, прикладываешь максимум усилий, чтобы он обратил на тебя внимание. Но со временем понимаешь, что он не разделяет твоих чувств. И в твоём сердце поселяется тоска.

Ты начинаешь копать себя и находишь кучу недостатков, из-за которых, по твоему мнению, этот человек в тебя не влюбился. Но влюбляются не во внешность, а в уютность нахождения рядом друг с другом. Не стоит искать изъяны в себе, просто однажды появится именно «твой» человек, который обретет счастье рядом с тобой, а ты обретешь счастье с ним.

Но что же делать, пока ты ждешь этого человека?

Дело в том, что не нужно ждать, нужно жить счастливо уже сейчас. Самое главное – принимать себя таким, какой ты есть.

Когда ты сможешь полюбить себя, тебя полюбят и окружающие. И если Сам Бог тебя любит, как ты можешь быть «не очень»?

Но и, конечно же, нужно развиваться. Сделай улучшенную версию себя – и ты сам станешь счастливее. Займись спортом, читай полезные книги, найди хобби, которые тебе по душе, развивай творческие способности, фотографируй, путешествуй, учи языки, чтобы, когда ты встретишь «своего»

человека, он мог восхищаться тобой. И перестань страдать от одиночества, доверь свои заботы Богу. Он лучше всех знает, кто тебе подходит, и в самое нужное время пошлет тебе этого человека. Делись своими переживаниями с Богом – и Он обязательно поможет тебе в этом вопросе.

А еще недавно подруга мне посоветовала: когда тебе бывает тоскливо и одиноко, пиши письма своему будущему спутнику жизни. Это реально потрясающая возможность избавиться от грусти. К тому же, думаю, твоему будущему спутнику жизни будет очень приятно потом читать послания, написанные специально для него еще за много лет до вашего знакомства.

Так что не стоит переживать относительно невзаимности. Занимайся собой, пока на это еще есть время. Ведь когда люди начинают встречаться, то они все свободное время проводят вместе, а на себя его совсем не остается. Поэтому не упускай шанс, пока есть время для саморазвития. «Утешайся Господом, и Он исполнит желания сердца твоего» (Пс. 36:4).

Любите и будьте любимыми.

Анастасия Северс

ДІМ НАШОГО СЕРЦЯ

Уявімо, що наше серце – це дім. Яким би він тоді був: гарним, чистим і прибраним чи брудним, занедбаним і всіма забутим? Усе залежить від того, кого ми впускаємо в цей дім – Ісуса чи диявола?

Розповім історію, яка влучно ілюструє те, що може відбуватися з нами, коли ми впускаємо у своє серце Ісуса, і які можуть бути труднощі, якщо ми у своїх стосунках із Христом заявлятимемо лише про свої права.

Якось один чоловік, сидючи вдома, почув гучний стукіт у двері. Відчиняючи, він запитав: «Хто там?» У відповідь пролунало: «Добридень! Мене звати диявол, і я прийшов сюди, щоб красти, вбивати й нищити». Чоловік не встиг нічого сказати, як той увірвався до будинку, повалив господаря, почав його бити й трощити все довкола. Закінчивши, диявол повернувся до чоловіка зі словами: «Я ще повернуся» – і пішов геть.

Наляканий, спантеличений господар не міг ані поворухнутися, ані слова промовити, як раптом знову чує стукіт, однак цього разу дуже тихий. Лагідний голос з-за дверей промовляє: «Добридень! Мене звати Ісус, і Я тебе дуже люблю. Я можу зцілити тебе й допоможу тобі відновити все, що зруйнував диявол. Чи можу Я увійти до твоєї оселі?» Господар відповідає: «Так, звісно!» Ісус заходить, зцілює його рани, утішає, відновлює все в будинку.

Тепер чоловік уже відчуває значно краще й каже своєму Спасителю: «Ісусе, дякую Тобі! Я знаю, що я не ідеальний. Я бажаю пізнати Тебе краще, але не хочу бути Тобі аж настільки близьким другом. Слухай, у мене є кімнатка на горищі, дай Ти оселишся там, гаразд? Ти ж не проти?» Ісус відповідає: «Я оселюся там, де ти дозволиш».

Чи не трапляється іноді й з нами щось схоже? У нас є Біблія, ми ходимо до церкви, але водночас кажемо: «Вибач, Ісусе, але можеш оселитися в кімнатці на горищі?» Ми не готові дозволити Богові панувати в усьому домі й віддати Йому своє серце цілком. На деяких дверях у нашій оселі висять таблички з написом «Вхід заборонений». Ми не готові підтримувати стосунки з Христом, а лише заявляємо про свої права. Якби Ісус хотів обговорити з тобою ваші взаємини, чи радий був би ти такій розмові? Чи ти б її боявся? Чи зміг би ти поглянути Йому у вічі?..

Продовжимо історію. Ісус на правах квартиранта пішов до своєї кімнати на горищі, зачинив двері, а господар повернувся до вітальні.

Минають дні, тижні, чоловік знову чує грукіт у двері. Скутий страхом, він думає: «О ні, це знову диявол! Однак тепер я ходжу до церкви, Ісус живе в мене на другому поверсі, тож я готовий до цієї зустрічі». Господар відчиняє двері, знову бачить злі очі диявола й намагається зачинитися. Однак той вривається до будинку, збиває його з ніг і повторює все знову. Він зчиняє безлад у всіх кімнатах, окрім однієї. Як ти думаєш, якої саме? Правильно, тієї, у якій мешкає Христос. ►

Чи справді достатньо ходити до церкви й знати про Ісуса? Звісно, ні. Ісус не хоче, щоб ти був просто знайомий з Ним, Він хоче, щоб ти йшов за Ним і ви мали тісні взаємини.

Диявол знову йде з дому, чоловік з останніх сил піднімається й кричить: «Ісусе, де Ти був, коли я так Тебе потребував?!» Ісус не бариться з відповіддю: «Я прийшов не для того, щоб бути лише якоюсь частинкою твого життя. Я більше, ніж ритуал, Я більше, ніж хтось, кого ти кличеш на допомогу, коли тобі потрібно. Я хочу бути твоїм Другом. Я знаю, що ти не ідеальний, але Я хочу бути з тобою. Так Я зможу розмовляти з тобою й допомагати тобі прощати. Я хочу давати тобі силу, мудрість і все, що тобі необхідно. Утім, не запирай мене на горищі, спілкуйся зі Мною щодня як з найкращим Другом». І чоловік відповідає: «Добре, Ісусе. Ось, тримай ключі від мого дому, я довіряю Тобі його повністю». Ісус бере їх зі словами: «Я ніколи не дозволю дияволу знову знищити твій дім. Можливо, іноді тобі буде боляче й важко, не все вдаватиметься, але Я буду з тобою».

Тепер, сидючи на дивані у вітальні, вони щодня читають Святе Письмо, спілкуються. Якийсь під час однієї з таких розмов їх перериває грукіт у двері. Чоловіка знову охоплює

страх, але потім він згадує: «Тепер у цьому домі мешкає Ісус, тож нехай Він відчиняє двері!» Підвівшись, Ісус іде до дверей і відчиняє їх. Диявол зустрічається поглядом з Христом. І знаєте, що відбувається? Диявол падає на коліна й каже: «Перепрошую, я не в ті двері постукав».

Коли ми впускаємо Ісуса у своє життя, це не означає, що ми більше не матимемо проблем, не проходимемо через випробування або їх стане менше, можливо, навпаки, навіть більше. Однак тепер ми не самі. У нас є надійна опора. Ісус триматиме нас за руку, підійматиме нас, коли ми падатимемо. Він захищатиме наш дім. Подумай над тим, кого ти впускаєш у своє серце? Якщо це Ісус, то віддай Йому ключі від усіх кімнат свого серця. Довір Йому все: свої фінанси, роботу, навчання, стосунки. Не просто вір у Нього, а прямуй слідом за Ним. Чи може хтось із нас назвати себе ідеальним християнином чи навіть просто християнином? Наявність Біблії в нашому домі ще нічого не означає, якщо в серці не живе Христос. Не будь Його фанатом, будь другом. Довір Йому все своє життя. Іди слідом за Ним. Не будь просто глядачем, будь Його другом.

Лідія Зубчук

ДОРОГОЙ ДРУГ!

Ты можешь достичь победоносной жизни, только живя в глубокой зависимости от Меня. Люди обычно ассоциируют победу с успехом, когда человек не падает, не спотыкается и не совершает ошибок. Но тот, кто достиг успеха собственными силами, склонен ходить своими путями, забывая обо Мне. Ты учишься полагаться на Меня именно через проблемы, неудачи, слабости и осознание своей нужды во Мне.

Истинная зависимость выражается не в том, что ты просишь Меня благословить то, что ты решил сделать, а в том, что ты спрашиваешь Меня, что тебе делать. Ты приходишь ко Мне с открытым разумом и сердцем,

приглашая Меня наполнить твоё сердце любовью, а разум – Моими мыслями. Если ты захочешь, я могу подарить тебе мечту, которая сначала может показаться тебе неосуществимой. Ведь ты знаешь, что такой цели достичь своими силами невозможно. Но так начинается твоё путешествие полного упования на Меня.

Это хождение верой, которое потребует от тебя делать шаг за шагом, опираясь на Меня каждый раз, когда возникнут трудности. Этот путь не будет усеян постоянным успехом, на нём тебе встретится много препятствий и неудач. Однако за каждой неудачей последует рывок в росте, питаемый умножением доверия ко Мне. Радуйся блаженствам победоносной жизни, углубляя свою зависимость от Меня.

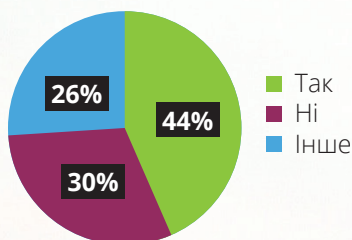
ЧИ забудькуватий ТИ?

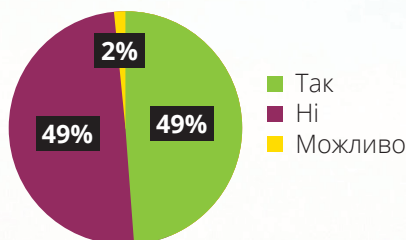
Надія Симоненко

Ми провели опитування на тему забудькуватості серед студентів Українського адвентистського центру вищої освіти, розташованого в місті Буча неподалік Києва, і готові поділитися результатами.

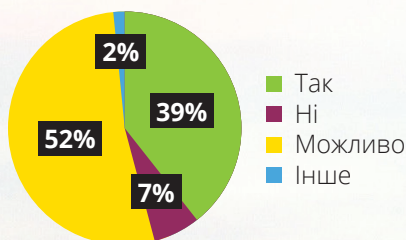
– Чи переймаєтеся ви, коли забуваєте щось?

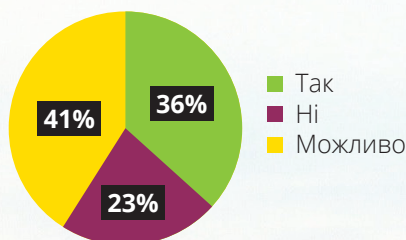
– Чи вважаєте ви себе забудькуватими?

– Якщо ви щось забули вдома, чи повернетеся?

– Якщо це буде Біблія, повернетеся за нею?

Як часто ви забуваєте вдома Бога? Що ви порадите тим, з ким таке трапляється?

Доволі часто рутина поглинає настільки, що забуваю. Однак раджу ніколи не забувати й завжди починати день зі спілкування з нашим Татусем. Адже зазвичай ми заклопотані безліччю справ настільки, що на якийсь час мимоволі забуваємо про Бога. І згадуємо Його лише в молитві перед сном чи перед їжею, але цього недостатньо. Тому просто постійно спілкуйтеся з Ним, радьтеся, прислухайтеся до Його голосу, адже Він про вас точно ніколи не забуває.

Лідія, 18 років,
журналістика

Привчайте себе починати день з думки про Нього. Прямо з першої думки. Я вже кілька років щодня просинаюся з короткою молитвою: «Боже, зроби цей день чудовим». І обов'язково усміхніться!

Ангеліна, 20 років,
філологія

Часом забуваю... Інколи вийду без молитви або в поспіху, не почитавши Біблію, тоді весь день може піти шкереберть.

Якщо день почався без Бога, потрібно терміново Його знайти. Ми з друзями домовилися молитися тричі на день і, щоб не забути, навіть встановили будильники. Телефон завжди поруч, а будильник не дасть забути Бога вдома. Потім через півгодини стоїть нагадування в органайзері із запитанням: «Чи я не забув?» І, якщо не забув – роблю помітку! Жодного разу не проґавив!

Олександр, 20 років,
практичне богослов'я

Дуже рідко. Я намагаюся з Ним не розлучатися. Ой, даремно ви Його забуваєте. Без Нього весь світ стає нудним, сірим і взагалі все втрачає сенс. А з Ним усе зноситься легше й радості стає більше.

Ксенія, 18 років,
філософія

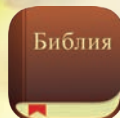
Не забуваю. Бог посідає дуже важливе місце в моєму житті. Він завжди допомагає мені розв'язувати складні питання та проблеми. Я завжди молюся й відчуваю спокій. Тому хочу порадити всім молитися – і тоді Бог завжди буде у вашому серці.

Діана, 18 років,
філолог

ЗАВЖДИ З ТОБОЮ

Друже, як часто ти забував провести час із Богом, читаючи й роздумуючи над Його Словом? Можливо, у тебе завелика Біблія й не поміщається в сумку? А може, її незручно читати, стоячи в транспорті? Чи, можливо, тобі необхідні нагадування або підтримка близьких?

Вихід є! У цьому тобі допоможе мобільний додаток «Біблія» від *YouVersion*.

✓ Любиш порівнювати переклади Біблії? Чи, може, вивчаєш іноземну мову й хочеш читати нею Святе Письмо? Тоді цей додаток саме для тебе. Серед іншого тут є Біблія з номерами Стронга, за допомогою якого ти можеш перевірити всі можливі варіанти перекладу слова, поданого в оригіналі.

✓ Для тих, кому ніколи читати друковане Слово, є переклади з аудіодоріжками, які можна слухати в дорозі або деінде.

✓ Для забудьків можна встановити нагадування. Запрацював, завчився, забув приділити час Богові – мобільний додаток про це неодмінно нагадає.

✓ У додатку можна виділяти різними кольорами біблійні вірші, які спонукають тебе до певних роздумів, надихають, докоряють, сповнюють надії, запевняють у Божій любові, милості, Його керівництві... Ці підкреслення бачитимуть твої друзі, які теж зареєстровані в цьому додатку. Крім цього, до підкреслених віршів ти і твої друзі можете додавати свої коментарі, роздуми.

✓ Буває, прочитав вірш – і він торкнувся твого серця настільки, що ти захотів поділитися ним у соцмережах. За допомогою цього додатка ти можеш створити зображення із цим віршем і поширити його у **Facebook**, **Instagram**, **Telegram** та ін.

✓ Не знаєш, із чого і як краще почати читати Біблію? У пригоді стануть спеціальні плани для читання Біблії – як річні, так і короточасні тематичні. Долучай друзів до будь-якого плану й ділися своїми роздумами щодо прочитаного.

Тож гайда завантажувати додаток! Зроби Слово Боже частиною свого повсякденного життя! Розпочинай день з Богом і ніколи не забувай Його вдома!

Олена Мехоношина

Нотатка

Уяви, що завтрашній день ти почнеш так, як ніколи раніше. Подумай, сплануй, повір і помолися про те, що потребує Божого втручання.

«Об'яви мені вранці Своє милосердя, бо на Тебе надіюсь, повідом Ти мене про дорогу, якою я маю ходити, бо до Тебе підношу я душу свою!» (Псал. 143:8).

ПОМНИ...

Один проповедник посещал людей, чтобы убедить их исследовать Библию. Однажды он остановился поговорить с человеком, работающим в саду. Когда проповедник предложил собеседнику уделить немного времени для чтения Библии, тот ответил: «Я настолько занят, что у меня нет времени даже на то, чтобы читать смешные истории в газетах, не то чтобы Библию».

Точно так же ответили бы и многие другие. Сегодня люди так заняты, что не успевают вовремя справиться со всеми своими делами. А те, кто искренне хотел бы посвятить некоторое время Богу, никак не могут найти для этого возможность.

Однако Бог отлично понимает наши проблемы. Он позаботился, чтобы у нас было время для изучения Слова Божия, молитвы и общения с Ним. Но вот вопрос: принимаем ли мы эту заботу? Бог знал, что со

временем жизнь у нас будет становиться все сложнее и человек постепенно начнет забывать родство, существовавшее между ним и его Творцом. Поэтому Бог отделил специальный день, чтобы каждый из нас мог освежить, обновить свои отношения с Ним (см. Быт. 2:1-4). Господь хочет, чтобы мы освободили этот день от житейских забот, от повседневной работы и провели его в общении с Ним (см. Исх. 20:8-11; Ис. 58:13, 14).

Как-то один доктор-психиатр сказал своему пациенту, что причина многих его недугов – в недостатке отдыха. И за плату учил, как надо отдыхать. Рекомендации состояли в том, что пациенту следовало выбросить из головы все свои проблемы и заботы. Психиатр уверял: если бы люди научились постоянно отвлекаться от неприятностей и забот хотя бы один раз в неделю и полноценно отдыхать, то почти не осталось бы нужды в психиатрических больницах...

Бог отделил особый день недели, когда Он предлагает нам пополнить запасы необходимых умственных и духовных сил. Давайте узнаем об этом у Него Самого.

«Помни день субботний, чтобы святить его. Шесть дней работай, и делай всякие дела твои; а день седьмой – суббота Господу Богу твоему», – гласит четвертая заповедь Закона Божьего. Господь несколько раз подчеркивал в Библии, что Его творческая сила – лучшее свидетельство о Нем как об истинном Боге. Именно Он сотворил этот мир. Наша Земля появилась вовсе не в результате случайного взрыва в космосе или эволюционного процесса,

начавшегося по воле случая. Библия учит нас, что мир сотворен Богом.

Седьмой день же Господь утвердил как памятник Своей творческой силы. Суббота – оазис для человеческой души, в котором мы находим отдых и успокоение на жизненном пути, подкрепляя свои силы в общении с Творцом. Родственная близость нас как сотворенных существ и Творца – вот основа для поклонения Ему.

И даже в вечности, свидетельствуя о неизменности этой родственной связи, все Божье творение также будет поклоняться Творцу в Его святой день – субботу (см. Ис. 56:1-7).

Никогда еще человек так не нуждался в познании Бога и исследовании Его творческой работы. Никогда до сих пор не было такой острой нужды в дне отдыха для духовного обновления и единения с Творцом. Следуя учению Божьему о том, как планировать и мудро использовать свое время, мы найдем покой и благословение во всех наших делах. Ведь Господь обещал это тем, кто соблюдает заботливо составленный Им порядок. Христос оставил нам пример в этом и приглашает нас следовать по Его стопам (см. Лк. 4:16).

АШЕНПУТЕЛЬ, *або Попелюшка з Німеччини*

Любите казку «Попелюшка»? Особисто я від неї в захваті й завжди мріяла стати її головною героїнею. Тож була собі просто Юля, а стала Ашенпутель, що в перекладі з німецької означає «Попелюшка». До чого тут Німеччина? Бо саме там «моя мрія» здійснилася. А почалося все під час підготовки до вікторини на знання доктрин Церкви.

Від нашої чернігівської громади зібрали команду з п'яти осіб. Усі такі різні, однак у кожного своє життя, сповнене труднощів і перемог водночас. Хоч дощ, хоч сніг чи негаразди, наша п'ятірка збиралася в невеличкій кімнаті, щоб молитися й вивчати Біблію. Я навіть дивувався, як Господь додавав нам сил.

Та саме в цей час моя сестра вирішила їхати до Німеччини за програмою **Au-pair** (гувернантка для дітей). Мені завжди хотілося довести своїй сім'ї, що я така ж цілеспрямована, як і моя сестра. І я подумала: а чому б і не ризикнути? Може, я знайду за кордоном своє щастя. Та одне не давало спокою: поїхати – означає залишити свою команду, не дотримати слова. У мене був справжній конфлікт із совістю, до того ж я відчувала: на мою участь у вікторині є Божа воля.

Утім, незважаючи на неспокій та лихі передчуття, я почала шукати гостьову сім'ю. Вирішила їхати до першої, яка мене обере. І така з'явилася. Ця сім'я мешкала в маленькому селищі на кордоні зі Швейцарією – неймовірна природа, курортна зона...

У них було дві дівчинки Лілі та Лара. Під час першої ж співбесіди я зрозуміла, що дівчата досить розпечені, з непростим характером. Оскільки я мріяла продовжити освіту в Німеччині, то серед моїх пріоритетів було також відвідувати мовні курси якомога частіше. Проте матір дівчаток виявилася категорично проти: селище було розташоване далеко від міста, і ця сім'я мала б возити мене туди машиною чотири рази на тиждень. ▶

Однак я подумала, що зможу домовитися з ними.

Аеропоштою мені надіслали контракт, у якому були окреслені мої обов'язки: мити сходи, допомагати в приготуванні їжі, дбати про дітей (80 % часу) тощо. Я подумала, що все зможу, оскільки вдома теж жила в складних умовах.

Ось так, уклавши контракт, відмовившись від участі у вікторині, з важким серцем я сіла в літак. Спочатку все складалося непогано. Дівчата намалювали мені листівки, з домашньою роботою частково допомагали їхні мама або бабуся. Утім, згодом я почала відчувати сильну перевтому. Вставати о 6:30, готувати сніданок, купати, одягати дітей, відводити до школи, прибирати... Неочікуваним сюрпризом стали масштаби оселі. Будинок був триповерховим з величезними кімнатами. Просто помити сходи було недостатньо, ще потрібно було пилососити, у більшості кімнат мити підлогу, скляні двері, столи, плиту та багато-багато іншого, зокрема прибирати іграшки за дітьми та кошачі туалети.

Розпорядок другої половини дня був такий: забрати дітей, приготувати обід, виконати з ними домашнє завдання та розважати їх. Я, мабуть, на все життя, запам'ятаю німецьке слово *trampolin*, що означає «батут».

Бо після прибирання я так «завзято» стрибала на ньому разом із дітьми... Проте сил ставало дедалі менше. Із сім'єю я намагалася бути веселою, а за дверима своєї чудової кімнати ридала без упину від перевтоми. Та найтяжчим було ставлення до мене дівчат: вони сприймали мене як служницю або як ще одну ляльку.

Ніколи не забуду один мій вечір п'ятниці, коли, вийшовши з душі, я побачила, що затопила свою й сусідню кімнати. Ну, звідки я знала, що там забився злив (вода мала проходити через тонкий отвір у підлозі). Тож до другої години ночі була змушена все витирати. Маленькі синтетичні ганчірки не допомагали, тож довелося скористатися власною блузою.

Якось я йшла лісом на свою улюблену галявину, з якої могла бачити наше селище Гуртвайль та прилеглі до нього міста Вальдсгут і Тінген. Здавалося, потопаш у цій красі й увесь світ тобі усміхається. Я діставала свою маленьку німецьку Біблію й читала 91-й псалом. Тільки після цього до мене поверталися сили.

Та просити в Бога допомоги я почала не відразу. З одного боку, мене не полишало почуття провини за те, що я не послухалася Його й таки відмовилася брати участь у вікторині. Здавалося, Він

мене залишив. З іншого боку, виникало почуття обурення: «Як Господь міг дозволити мені зробити цей необачний крок?»

Тож я вирішила більше не читати християнської літератури й відкласти Біблію на останній план. Та одного разу в магазині я побачила книгу ***Was der Seele gut tut*** – «Що приносить душі радість» (дослівно – «робить добре»). Мені було погано, тож я купила її. Автор виявився віруючою людиною, багато писав про любов нашого Творця до нас.

Кожна сторінка була відображенням мого життя саме цього дня. Одного разу я взяла книгу до рук лише ввечері. І не могла повірити, що таке буває. У ній були описані події мого життя, усе, що трапилося зі мною цього дня, відповіді на всі мої запитання, поради для всіх пережитих ситуацій. Я зрозуміла: Бог ніколи ані на хвилинку мене не залишав!

Моя гостьова сім'я, побачивши, що я нещаслива з ними, розірвала зі мною контракт, і я поїхала на деякий час до сестри. Господь згодом подарував мені багато чудес і приємних подій

у Німеччині. Зовсім не знайомі німці допомагали мені, купували мені харчі, коли я була голодна, підвозили до будинку, коли на вулиці стояла неймовірна спека. Уже до кінця першого тижня я добре розмовляла німецькою. Та попри всі мої зусилля залишитися там, я повернулася.

Тож тепер хочу дати тобі, дорогий друже, кілька порад із власного досвіду.

У будь-яких рішеннях покладайся на Господа. Якщо твоє серце пронизує сум'яття й ти не впевнений у правильності свого рішення, краще зачекай. Довір своє життя Богові – і Він вкаже тобі найкращий шлях, який принесе

тобі радість. І нехай твоє «так» – буде твердим «так», а «ні» – непохитним «ні». Не йди на компроміс із сумлінням, якою б сильною не була спокуса. Проси в Бога мудрості й пам'ятай, що ти – не раб, а син чи донька Небесного Царя! Тож успіхів і нехай Господь провадить тебе Своєю міцною рукою!

Юлія Бондаренко

МЫ МАЛО восхищаемся Богом

Ты¹ замечал², что³ в⁴ нашем⁵ мире⁶ все⁷ крутится⁸ вокруг⁹ человека¹⁰? Сколько¹¹ памятников¹² сооружено¹³, сколько¹⁴ книг¹⁵ и¹⁶ картин¹⁷ восхваляют¹⁸ его¹⁹ достижения²⁰! Сегодня²¹ человек²² – объект²³ восхищения²⁴. Но²⁵ при²⁶ всем²⁷ этом²⁸ нечто²⁹ значительное³⁰ остается³¹ в³² тени³³. Попробуй³⁴ сейчас³⁵ закрыть³⁶ глаза³⁷ и³⁸ вообразить³⁹ человека⁴⁰, в⁴¹ котором⁴² воплощались⁴³ бы⁴⁴ все⁴⁵ самые⁴⁶ прекрасные⁴⁷ качества⁴⁸, которые⁴⁹ ты⁵⁰ можешь⁵¹ вспомнить⁵². Получается⁵³ невероят-

ный⁵⁴, фантастический⁵⁵ образ⁵⁶!.. Но⁵⁷ только⁵⁸ представь⁵⁹: все⁶⁰ самые⁶¹ прекрасные⁶² черты⁶³, которые⁶⁴ ты⁶⁵ когда-либо⁶⁶ замечал⁶⁷ в⁶⁸ людях⁶⁹, во⁷⁰ всей⁷¹ своей⁷² полноте⁷³ никогда⁷⁴ не⁷⁵ смогут⁷⁶ сравниться⁷⁷ с⁷⁸ превосходством⁷⁹ личности⁸⁰ Бога⁸¹. Люди⁸² – это⁸³ творение⁸⁴, всего⁸⁵ лишь⁸⁶ призрачный⁸⁷ отголосок⁸⁸, несовершенное⁸⁹ отражение⁹⁰ образа⁹¹ совершенного⁹² Творца⁹³! Вот⁹⁴ почему⁹⁵ нам⁹⁶ стоит⁹⁷ больше⁹⁸ восхищаться⁹⁹ Им¹⁰⁰.

Ангелина Должкова

A man and a woman are standing side-by-side, smiling and giving thumbs up. The woman is wearing a green ribbed top and a grey skirt, with an orange cardigan over her shoulders. The man is wearing a white t-shirt and a dark blue pinstripe blazer. The background is a light grey wall with colorful abstract shapes.

РАНОК НАДІЇ

7:00 / 9:00 / 11:00

Заряджайся щодня!

НА ТЕЛЕКАНАЛІ НАДІЯ

hope.ua

Г ОБЕРЕЖНО: ОТРУЙНЕ М'ЯСО!

У Біблії є розділи, присвячені поділу тварин на чистих і нечистих. Науковці вирішили з'ясувати причини, чому Бог розділив тварин за таким принципом і що це означає для нас.

Пам'ятаєте вислів: ми – те, що ми їмо? Зауважте, що за все життя в організмі кожної живої істоти нагромаджуються певні речовини, які можуть бути або корисними, або небезпечними для людини. Звідси й теорія про чисте і нечисте м'ясо. У попередньому номері ми писали про чистих і нечистих тварин, птахів, а тепер перейдемо до риб і водоплавних.

ЧИСТА РИБА

«Оце будете їсти зо всього, що в воді: усе, що має плавці та луску в воді, у морях та в річках, – їх будете їсти»

(Левит 11:9; див. П. Зак. 14:9).

Згідно зі Святим Письмом, чистими у воді є ті риби, які мають плавці та луску. Це зокрема лосось, форель, горбуша, хек, минтай, скумбрія, камбала, сардина, мерланг, окунь, короп, щука, оселедець, мойва та багато інших.

Лосось. Молода риба живиться дрібними мешканцями річок: ракоподібними, молюсками, комахами та їхніми личинками. У морі дорослі особини харчуються дрібною рибою та ракоподібними.

Короп живиться водною рослинністю, молюсками, рачками, черв'ячками й іншими дрібними організмами.

НЕЧИСТА РИБА

ТА ІНШІ ВОДОПЛАВНІ

«А все, що не має плавців та луски в морях і в річках, зо всього, що роїться в воді, і зо всього, що пливає в воді, – гидота вони для вас! І вони будуть гидота для вас, – їхнього м'яса не будете їсти, а їхнього падла будете бридитися...» (Левит 11:10-12;

див. П. Зак. 14:10). Це чимала категорія, до якої належить значна кількість різноманітних риб, ракоподібних та інших морських мешканців, як-от: акула, риба-меч, зубатка, кити, дельфіни, креветки, краби, лобстери, морські молюски, устриці та багато інших.

Сом (не має луски). Сом живиться не тільки дрібною й ослабленою рибою, але й раками, хробаками, молюсками, жабами, дрібними водоплавними птахами, різноманітними харчовими відходами, рештками тварин, що потрапили до води. Його ще називають санітаром річок. ▶

Флешка

Риба-меч (не має луски). Рибні постачальники практично ніколи не замовляють рибу-меч: на відміну від своїх клієнтів, вони бачили триметрових черв'яків, які в ній живуть. Крім того, протягом життя вона нагромаджує велику кількість жиру з високим рівнем ртуті.

Осетер (не має луски). Великої шкоди завдає осетровим забруднення вод річок та морів. Стічні води, пластик, хімічні відходи – усе це істотно погіршує життя риб. Оскільки осетрові є довгожителами, у їхньому організмі нагромаджуються шкідливі речовини.

Креветки (падальники) збирають паразитів з поверхні тіла й вистригають у роті омертвілі тканини.

Краби (падальники) за своєю трофічною спеціалізацією є детритофагами, тобто живляться переважно органічною падаллю – мертвими морськими тваринами та їхніми рештками. Тому біля рибопереробного флоту, де відходи викидають за борт, бенкет не тільки в чайок, а й у крабів.

Раки – за своєю природою чистильники, санітари морського дна. У природному середовищі існування раки живляться падаллю, а точніше всім, що осідає на дні, зокрема дохлятиною та потопельниками. Так само, як і решта падальників, вони можуть бути переносниками небезпечних захворювань, як-от: тифу та гепатиту А.

Устриці. Їх ще називають молюсками-фільтрами. Насправді саме вони активно й ефективно очищають воду, поїдають надлишок водоростей та планктону, а також осад на дні. У процесі життєдіяльності устриці (як і мідії) пропускають через себе величезну кількість води, вбираючи з неї весь хімічний бруд. Крім того, вони можуть нагромаджувати в собі сильну отруту – сакситоксин, яка володіє нервово-паралітичною дією.

Учені провели дослід, щоб продемонструвати, наскільки ефективні устриці в природній фільтрації води. Устриць помістили у брудний акваріум, і за дві години ті повністю очистили воду. Відомо, що устриці можуть очистити від 75 до 200 літрів води за добу. За словами науковців, ця здатність дуже корисна для нашої екосистеми.

Раки, краби, креветки та інші «санітари» живляться падаллю, а тому

в їхньому організмі нагромаджуються канцерогени. Уживання їх у їжу значно збільшує ризик захворіти на рак, як засвідчили лікарі-онкологи.

Бог не випадково заборонив уживати в їжу ці види водних мешканців. Медики знають, що ці види риб та ракоподібних можуть містити в собі також багато важких металів та природних отруйних речовин, украй небезпечних для людей. До того ж, виловлюючи цих природних очисників водойм, людина завдає непоправної шкоди довкіллю.

Я так думаю

В ПОИСКЕ!

Владимир Михед

Знаете ли вы, какими были первые мысли царя Давида ранним утром? Он руководил страной, принимал важнейшие решения, вел войны и расширял пределы своего царства. И во всем этом преуспевал. Знаете ли вы секрет всех его достижений? Все это потому, что с раннего утра он был в поиске: *«Боже! Ты Бог мой, Тебя от ранней зари ищущу я; Тебя жаждет душа моя, по Тебе томится плоть моя в земле пустой, иссохшей и безводной...»* (Пс. 62:2).

Когда Давид анализировал прожитый день, уже лежа в постели, он все события и обстоятельства неизменно связывал с присутствием Бога в своей жизни. В одном из псалмов он писал так: **«Когда я вспоминаю о Тебе на постели моей, размышляю о Тебе в ночные стражи. Ибо Ты помощь моя, и в тени крыл Твоих я возрадуюсь...»** (Пс. 62:7, 8). И в результате этой дружбы Давид достиг такого уровня отношений с Богом, что мог написать: **«К Тебе прилепилась душа моя; десница Твоя поддерживает меня»** (Пс. 62:9).

Способность ежедневно приглашать Бога в свою жизнь, размышлять о Нем и разделять с Ним все жизненные моменты – это было самым важным в жизни царя Давида. И в результате такой жизни у него и Голиафы падали, и несколько раз от смерти он был спасен, и в царствовании преуспевал. А Бог так сказал о Давиде: **«Нашел Я мужа по сердцу Моему, Давида...»** (Деян. 13:22).

А как относительно нашей жизни? Что дорого нашему сердцу и от чего оно томится? Чего мы ищем более всего ранним утром? Возможно, количество лайков или комментарии пользователей Instagram нас волнуют больше, чем возможность провести

первые минуты нового дня с Богом в молитве, в размышлениях над Его Словом? Прожить сутки без телефона тяжело, но без Библии – ничего страшного. А что, если бы мы от ранней зари искали Бога? Как бы изменилась наша жизнь, если бы наша душа томилась без Его Слова? Как отчетливо мы бы научились слышать Его голос, если бы тщательнее старались прислушиваться?

Давайте пересмотрим свою жизнь и начнем поиски. Поиски Того, Кто оставил 99 овец и пошел искать одну пропавшую. И Ему неважно: снег ли на улице, или ураган, или дождь, или ливень... Он идет и ищет именно тебя, дорогой друг. Если сегодня ты понимаешь, что забыл Бога, не до конца искал Его, сделай это прямо сейчас. Что тебе стоит уединиться, стать на колени и поговорить с Тем, Кто жизнь Свою не пожалел отдать за тебя?! Отдавай Ему свое время. Пускай твоя душа, подобно душе Давида, прилепится к Богу и это будет самое главное желание в твоей жизни.

«И воззовете ко Мне, и пойдете и помолитесь Мне, и Я услышу вас; и взыщете Меня и найдете, если взыщете Меня всем сердцем вашим» (Иер. 29:12, 13).

Как часто в каждой-дневной суете, за-цикливаясь на своих проблемах и переживаниях, мы забываем о других, нуждающихся в нашем внимании и помощи. Предлагаем на протяжении следующего месяца совершить ряд добрых дел. Принимаешь вызов? Тогда вперед!

ЧЕЛЛЕНДЖ

добрых дел

Челендж

- ✓ Подарить маме цветы без повода.
- ✓ Сделать кому-то комплимент.
- ✓ Угостить коллегу обедом.
- ✓ Купить чай или сок другу.
- ✓ Сделать комплимент кассиру в магазине.
- ✓ Оплатить на кассе покупки незнакомой бабушке.
- ✓ Помочь кому-то донести тяжелые сумки.
- ✓ Выгулять чью-то собаку.
- ✓ Написать хороший отзыв на сервис.
- ✓ Оставить щедрые чаевые.
- ✓ Помочь незнакомцу найти нужную ему дорогу.
- ✓ Поделиться обедом с бездомным.
- ✓ Накормить бездомного кота или собаку.
- ✓ Принести что-то вкусное в офис и поблагодарить коллег за сотрудничество.
- ✓ Навестить пожилого человека без предупреждения.
- ✓ Сделать перевод в благотворительный фонд, который вы хотели бы поддержать.
- ✓ Посетить раненых в военном госпитале.
- ✓ Написать близкому человеку записку от руки, признавшись в своих чувствах.

Нотатка

Хотите, чтобы ваши взаимоотношения с другими улучшились? Тогда будьте немного добрее, чем обычно. Самый лучший способ забыть свои невзгоды – это помочь другим выбраться из них. Когда вы делитесь с другими, вы приобретаете, а не теряете.

Джон Мейсон

Отрывной талон

Меня зовут: _____

Мой адрес: _____

указывайте, пожалуйста, полный адрес с индексом

☐ Я хочу пройти курс молодежных уроков: «Формула жизни» ☐ «10 вопросов к Богу»

Молодежная христианская газета

Флешка

фамилия и имя _____ мне _____ лет

МОЛОДІЖНІ УРОКИ

- Що означає дружба?
- Якою є мета мого життя?
- Чи існує справжня любов?
- Хто придумав секс?
- Хто створив наш світ?
- Коли настане кінець світу?

На ці та інші запитання ви зможете знайти відповіді в уроках **"10 запитань до Бога"** та **"Формула життя"**

 bible.ua

☎ 0 800 30 20 20
✉ bible@hope.ua
а/с 36, Київ, 04071

Ответственный за выпуск:

директор издательства

«Джерело життя»

Василий Джулай

Главный редактор: Лариса Качмар

Ответственный редактор:

Елена Мехоношина

Председатель редколлегии:

Евгений Алехин

Редколлегия: Петр Сироткин,

Андрей Шевчук

Корректоры: Елена Мехоношина,

Анна Борисовская, Инна Джердж

Верстка, дизайн: Артур Аптер

Ответственная за печать:

Тамара Грицюк

Тираж: 3 000 экз.

Адрес: 04071 г. Киев,

ул. Лукьяновская, 9/10 – а

e-mail: fleshka@i.ua

Если ты желаешь пожертвовать средства на развитие газеты, то можешь сделать это через банк.

Наши реквизиты:

Идентификационный код:

ЄДРПОУ 19350731

Адрес: 04071, г. Киев,

ул. Лукьяновская, 9/10а

Счет: 26006149457

МФО 380805

Наименование банка:

«РАЙФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ»

в г. Киеве

Редакция оставляет за собой право печатать материалы в дискуссионном порядке, не разделяя мнений автора, а также право редактировать и сокращать тексты.

Ответственность за содержание статей несет автор.

Приложение к газете

«Вечное Сокровище»

Свидетельство

о государственной

регистрации:

Серия КВ №8176

от 03.12.2003